

[Dorte Bennedsen]

Hvis dette er ment som et vejledende eksempel, turde det være en noget ejendommelig måde at udtrykke sig på.

Ved nærlæsning af ministeriets skrivelse viser det sig, at en række institutioner udtrykkelig får at vide, at besparelsen kan omplaceres efter deres ønske. Dette er ikke tilfældet for universiteter og universitetscentre, hvilket igen er en understregning af, at ministeriet her har spillet ud med konkrete besparelser og ændringer, som man fastholder skal gennemføres uden smålig hensyntagen til den kendsgerning, som hedder styrelseslov og universiteternes selvstyre.

Indrømmes skal det dog, at der er et i hvert fald formelt skrabud for styrelsesloven, idet ministeren beder om institutionernes udtalelse, ligesom man agter at forelægge nedlæggelsen af medicinsk-kemisk institut for forskningsrådet til udtalelse. Men det er nok ikke helt galt gættet, at disse udtalelser næppe vil have stor indflydelse på effektueringen af den allerede truffene beslutning.

Det er netop hele denne procedure eller, om man vil, mangel på procedure, der får socialdemokratiet til at sige fra, og som er den egentlige baggrund for denne forespørgsel. Selv om ministeren og i øvrigt repræsentanter for andre af regeringspartierne tidligere har givet udtryk for deres modvilje mod styrelsesloven, og selv om ministeren synes, at den kan være en besværlig hæmsko for hans omkalfatring af de videregående uddannelser, kan vi ikke acceptere, at han handler, som om den ikke eksisterer. Af ministerens udtalelser får man somme tider det indtryk, at han står over for en række totalt stivnede og urokkelige institutioner, hvis fremtid kun kan reddes ved indgreb og påbud fra ministerens egen hånd.

Intet er mere fejlagtigt. AUC er midt i en konstruktiv omlægningsproces. Ved Københavns universitet har man ved det medicinske fakultet i løbet af de sidste fem år skruet personalet ned med 15 pct. og stillet forslag om yderligere 15 pct.s nedskæring i løbet af de kommende år. RUC accepterede for få år siden en nedlæggelse af socionomistudiet og en betydelig omlægning af centerets fagprofil med henblik på studerendes beskæftigelse i det private erhvervsliv, bare for at nævne nogle få eksempler.

Enhver ved, at sådanne omlægninger skaber store problemer, både praktisk og men-

neskeligt. Ikke desto mindre er institutionerne i fuld gang med arbejdet, og så kommer i slutningen af februar dette øksehug af en ordre: besparelser, nedlæggelser og ressourceoverførsler at fuldføre i løbet af to måneder, samtidig med at man intet får at vide om planlægningsrammen for de følgende år.

Planlægningsrådets formand, P. Olesen Larsen, har udtalt, at måden, indgrebet er gennemført på, risikerer at ødelægge samarbejdsklimaet mellem ministeriet og universiteterne i en lang periode. Den negative effekt kan blive betydelig større, end besparelsen umiddelbart tilkendegiver – en profeti, man også uden at være sortseer desværre må give PRFs formand ret i.

Af den problemernes tidselbuket, som ministeren har rakt de videregående uddannelser, er det rimeligt at fremdrage grundforskningen.

I Information den 6.-7. april siger ministeren:

»Vi skærer ikke ned på grundforskningen. Antallet af videnskabelige »årsværk« stiger med 21 i 1986, ... hvortil kommer ... 300 mill. kr.« til forskning til støtte for teknologisk udvikling.

»Vi skærer ikke ned. Vi ekspanderer og flytter.«

Selv om vi nu antager, at der er enighed om, at det af hensyn til beskæftigelsesudsigterne er godt at få flere handelshøjskolestuderende og færre medicinstuderende, er det da dermed langt fra givet, at det også er samfundsrigtigt, at vi får en tilsvarende overførsel af ressourcer til forskning.

Kendsgerningen er jo den barske, at de to områder, der rammes hårdest, er to højteknologiske områder af stor betydning fremover, nemlig lægevidenskab og naturvidenskab. Inden for lægevidenskab skal der afskediges 28 lektorer og professorer, og inden for naturvidenskaben skal man af med 30 videnskabelige medarbejdere. End ikke hr. Bertel Haarder kan tro på ministerens ord, når han skriver, at dette ikke skader grundforskningen.

I den forbindelse tæller det ikke syndeligt, at ministeren giver nogle forskningsårsværk til handelshøjskolerne. Det er i hvert fald næppe den forskning, Novos direktør, professor Ulrik Lassen, havde i tankerne, da han udtalte, at vi risikerer at fjerne det